

čnog stanja izveo pravilan zaključak i pravilno primijenio materijalno pravo i čl.65, 66. i 67. Zakona o ugovorima o prijevozu u željezničkom prometu, kao i odredbu čl.77, st.1. navedenog Zakona, iz kojih proizlazi da je tužitelj mogao ustati tužbom protiv tuženoga i bez pret hodnog ulaganja reklamacije.

Zbog navedenih razloga valjalo je žalbu tuženoga odbiti, a pobijanu presudu potvrditi u smislu odredbe čl. 368. Zakona o parničnom postupku, pa je presudjeno kao u izreci.

V.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HERCEGOVINE

Presuda br.III PŽ-1367/80-2
od 8.XII 1981.

Vijeće: Jaroslav Chour, mr Veljko Vujović, Drago Gajić

Naknada štete zbog neizvršenja ugovora o prijevozu tereta morem - Izdavanjem neistinite teretnice "ukrcano" iako teret nije ukrcan, brodar čini krivično djelo iz čl.212. KZ SRH krivotvorenja isprave - Kada dodje do štete zbog krajnje nepažnje brodara, on se ne može pozivati na ograničene visine odgovornosti

Prvostepenom presudom obvezan je prvotuženi brodar platiti naručitelju broda - tužitelju iznos od din 583.246,60 s 8% kamata od 15. siječnja 1979. godine do isplate s naslova naknade štete nastale u vezi s neizvršenjem zaključenog ugovora o prijevozu tereta morem, jer da je brodar izdao naručitelju neistinitu teretnicu br.1 od 2.XI 1978. godine kojom je čak i potvrdio da je ukrcao na svoj brod 28 sanduka izložbene robe za jugoslavensku izložbu, međjutim, teret je ostao neukrcan u brod u luci ukrcaja. Naručitelj prijevoza - tužitelj je stoga otpremio ovaj teret najprije kamionom iz luke ukrcaja na ljubljanski aerodrom, a odatle avionom na odredište. Sud s naslova štete priznaje tužitelju: 1/ din 9.000.- za kamionsku vozarinu za prijevoz robe od luke ukrcaja do aerodroma Brnik; 2/ 558.481.- din s naslova avionske vozarine i din 17.765,60 na ime naknade troškova prijevoza pratitelja tereta. Sud naime nije usvojio prigovor prvotuženoga, ograničene odgovornosti brodara do visine iznosa od 4.000.- dinara po koletu, odnosno za 28 koleta din 112.000.- stoga, što do ove tužiteljeve štete nije došlo tijekom transporta robe morem. Ako tuženi brodar smatra da je za nastalu

štetu odgovoran eventualno netko drugi, postoji mu pravo da traži odštetu - regres isplaćenih iznosa tužitelju.

Prvotuženi - brodar je protiv spomenute presude podnio žalbu zbog svih dozvoljenih žalbenih razloga i predložio da se preinači ili ukine. U žalbi brodar ponavlja tvrdnju iznešenu tijekom prvostepenog postupka, da on nije kriv za nastalu štetu, već ili sam naručitelj prijevoza - tužitelj, zato što nije nadzirao operaciju otpreme ukrcaja na brod i prijevoza tereta, ili pak u smislu čl.197. ZPP-a supsidijarni tuženi iz ovog spora.

Žalba prvotuženoga nije osnovana.

Očito je, naime, da je izdavanjem neistinite teretnice "ukrcano", odgovorna osoba na strani broda počinila krivično djelo krivotvorenja isprave inkriminirano i kažnjivo /čak i u pokušaju/ odredbom člana 212. Krivičnog zakona SR Hrvatske. Dosljedno tome, na strani broda postoji više negoli krajnja nepažnja, a konzekventno tome neumjesno je pozivanje brodara na institut ograničene odgovornosti za štetu po jedinici tereta.

Visinu štete je pravilno utvrdio i ocijenio prvostepeni sud i naveo uvjerljive razloge zašto je roba u pitanju zbog elemenata hitnosti i posebne važnosti /pa i za vanjsko-politički ugled naše zemlje/ trebala imati pratitelja/eksponati/ radi toga da sigurno i u roku prispije na odredište. Kraj takvog stanja stvari valja imati na umu da je tužitelj zaračunao samo efektivne izdatke za vozarinu uz popust od 75% na koji tužitelj ima pravo po svom staleškom statusu firme /član IATA/.

Žalba nije osnovana, pa je odbijena i time je prvostepena presuda u cijelosti potvrđjena.

V.V.